

[Pelle Voigt]

nedsættelse af forsvarrets beredskab. Jeg synes, det morsomste var forslaget om weekend- og nattelukning af Ihawkbatterierne. Men hvis man kigger det forslag efter i sømmene, er det ikke andet end en almindelig ophøjelse af den nuværende tingenes tilstand. Dissé foretagerender er jo lukket i weekenden og om natten, og man kunne fuldstændig lige så godt have nøglebesætninger på disse batterier og sørge for, at de, hvis der engang om 10 år opstår en farlig situation, kan bemandedes og anvendes til et eller andet, hvis der skulle vise sig flertal for det. Man kunne have nøglebesætninger på en lang række af forsvarets våben, og man kunne ikke mindst gå bort fra den vanvittige forestilling, at europæisk forsvarspolitik i fremtiden skal bygge på store mobiliseringshære, som vi har kendt det fra Napoleons tid og frem til anden verdenskrig, og dermed lade være med at spille en masse menneskers tid ved at indkalde dem som værnepligtige.

Man kunne med stor rimelighed og fornuft gøre det, som også Socialdemokratiet har været inde på, nemlig undlade at indkalde en række værnepligtige til næste år, en række af dem, som ikke er indkaldt. I SF kunne vi forestille os, at man undlader at indkalde 1.000 værnepligtige, og at man nedlægger de enheder, som disse værnepligtige skulle være indgået i. Det ville betyde ganske betragtelige besparelser. Men regeringen ønsker kun at drøfte dette på det fuldstændig abstrakte plan og kun med en forud udvalgt lille skare af partier.

Når hr. Jørgen Estrup refererer til et dagsordensforslag fremsat af mig under en af vore tidligere debatter herinde, synes jeg, man må notere sig, at der for mig og for SF er en meget klar forskel på at invitere Folketingets partier til forhandlinger om et forsvarsforlig og så invitere forsvarsforligets partier til forhandlinger om et forsvarsforlig. Der er ikke mindst en stor kvalitativ forskel.

Jeg kunne tænke mig, at denne debat vil føre til en række diskussioner om, hvad forskellen egentlig er på det dagsordensforslag, hr. Hans Hækkerup har fremsat, og det, regeringspartierne har fremsat. Jeg forstår, at vi hovedsagelig skal hæfte os ved den forskel, der ligger i, at Socialdemokratiet ønsker besparelser på mindst 300 mio. kr. allerede i 1991. Hvis der skal være nogen logik eller mening i, at regeringen afviser dette forslag, må det skyldes, at regeringen me-

ner, der er en overvejende sandsynlighed for, at det ikke kan lade sig gøre, og at der altså skal spares et mindre beløb.

Hverken regeringen eller Socialdemokratiet har før i tiden haft de mindste skrulper med hensyn til på forhånd at udkaste økonomiske rammer som nulløsninger og forskellige andre ting, inden man overhovedet begyndte at drøfte, hvordan forsaret skulle skrues sammen, og hvilke ændringer der skulle ske i det. Derfor forekommer forsvarsministerens argumentation på dette punkt mig også noget hul, må jeg sige. Der må altså på dette punkt omkring disse 300 mio. kr. være en reel meningsforskel. De 300 mio. kr. har, forstår jeg også, været inddraget i forhandlinger mellem Socialdemokratiet og regeringen om nogle helt, helt andre spørgsmål, bl.a. spørgsmål om uddannelsespladser, og det er blevet kædet sammen med indholdet i andre typer af forlig, som intet har med miljøpolitik, sikkerhedspolitik eller dansk forsvarspolitik at gøre.

Hvorfor erkender man ikke det? Hvorfor siger man det ikke, som det er: Dette er en rent metafysisk diskussion, den har intet forhold til virkeligheden, den drejer sig om nogle overordnede politiske signaler og forholder sig totalt ligegyldigt til spørgsmålet om, hvilken sikkerhedspolitisk udvikling det er, Europa er inde i, hvilken forsvarspolitisk udvikling det er, Europa er inde i, og hvilken vej Danmark bør betrede i den forbindelse.

Jeg synes imidlertid, at der også var nogle gode signaler i noget af det, forsvarsministeren sagde, og jeg forstod, at det også var tilfældet i hr. Sønderbys indlæg. Det drejer sig om spørgsmålet om forsvarrets eventuelle deltagelse i løsningen af civile miljøopgaver, og jeg tænker bestemt ikke på de opgaver, som i øjeblikket løses af civilforsvaret eller Falck, men snarere på de mange opgaver, civilforsvaret ikke kan løse, fordi man hverken har mandskab eller materiel til at løse dem, de opgaver, som ikke kan løses i amter og kommuner. Om den holdning er der også kommet klare positive tilkendegivelser fra Socialdemokratiet, bl.a. i en artikel i Børsen.

Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge forsvarsministeren, om forsvarsministerens og hr. Sønderbys bemærkninger betyder, at de meget voldsomme afvisninger, som hr. Ahlmann-Ohlsen og andre regeringspartipolitikere kom med, da SF's forslag på dette områ-